

«МИСТЕЦТВО ОБ'ЄДНУЄ МОЛОДЬ»

Мистецька акція за ініціативи Харківського Університетського Консорціуму

Програми обміну між вишами – один з актуальних напрямків сучасної університетської освіти, що дозволяє поглибити знання в межах своєї спеціалізації, ознайомитися з чужою культурою, розширити мовні горизонти і світогляд.

Між тим, цікавого досвіду можна набути, не тільки подорожуючи за кордон, але й в межах рідного міста, і Харків як центр студентства з понад 60-ма вищими навчальними закладами якнайкраще відповідає цій меті. Не випадково саме тут 4 роки тому виникла ідея Міжвузівського консорціуму, і наш університет щороку приймає участь в акції «Мистецтво об'єднує молодь», при

підтримці Харківської обласної державної адміністрації та Ради ректорів вищих навчальних закладів III–IV рівня акредитації в Харківській області.

Діяльність в Харкові Міжвузівського консорціуму підтверджує, що харківські виші не ізольовані один від одного, «консервовані» оплоти знання, а мобільні взаємодіючі організації, на меті яких – удосконалення освіти, стремління бути «на хвилі» сучасних наукових досягнень, ріст культурного та інтелектуального рівня. Це неможливо без обміну досвідом, науковими базами, активної участі у сумісних проєктах.



Т. Б. Веркіна, ректор ХНУМ ім. І. П. Котляревського, художній керівник музичного фестивалю «Харківські асамблеї», почесний громадянин м. Харків, народна артистка України, професор





Інтернаціоналізація вищої освіти відіграє важливу роль у діяльності сучасного навчального закладу. Тому налагодження співробітництва з західноєвропейськими партнерами вважається необхідним і актуальним завданням.

Одним з найперспективніших напрямів академічної мобільності у рамках Програми ЄС Еразмус+ є україно-іспанські проекти. Мені особисто дуже приємно, що наша співпраця з Консерваторією музики м. Віго (Conservatorio Superior de Musica de Vigo) не тільки продовжується, але й поглиблюється.

кіна, С. П. Турнеєва, отримано твори іспанських композиторів).

Естебан Вальверде Корралес провів серію майстер-класів для студентів з класу кларнет. У рамках проведення XXV фестивалю «Харківські асамблеї» він дав сольний концерт. Програму склали не тільки відомі твори для кларнета і фортепіано К. М. Вебера і К. Дебюссі, а й відбулася прем'єра іспанської музики: пролунали Фантазії на теми Гойссек А. Гіноварта та Фантазії на тему опери Г. Доніцетті «Лукреція Борджія» А. Роме-ро. Завершився концерт виконанням твору професора ХНУМ С. П. Турнеєва.

разом з К. Стеценко давали концерт у школі Bamberga, концерт камерної музики у місті Монфорте-де-Лемос (Іспанія).

Їх дует запросили до Мадриду на відкриття засідання Національної Еразмус+ Агенції як свідчення позитивного досвіду співпраці між іспанським та українським закладами освіти у рамках обмінів Erasmus, напрям КА107.

На мою думку, це велика честь грати у Королівському театрі Мадриду майже перед 1000 осіб, презентуючи Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського і всю Україну в цілому на важливому зібранні. Вони виконували першу частину сюїти «Історія танго» А. П'яцолі.

Слід відзначити, що наші студентки відзначені на міжнародних конкурсах: А. Шнир'єва отримала 2 премію на VI Міжнародному конкурсі Alhambra para Jóvenes (Валенсія); К. Стеценко – 2 премію на конкурсі струнних інструментів (Віго).

З цього року до переліку наших Еразмус+ партнерів додалася Консерваторія музики Севільї імені Мануеля Кастильо (Conservatorio Superior de Musica Manuel Castillo Sevilla). Вже опрацьовуються з даним закладом деталі впровадження проекту, його реалізація, визначення узгодженого переліку осіб та дати візитів.

Академічна мобільність з іспанськими закладами вищої освіти допомагає при вирішенні багатьох питань. Зокрема, є однією зі складових рейтингування університету, підвищує якість освіти, а також відкриває нові можливості для залучення додаткових джерел фінансування.

Я впевнений, що співпраця з іноземними навчальними закладами і далі триватиме, приноситиме все більше користі для розвитку мистецтва в Україні та Іспанії.

Олександр Приймєнко, проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків

1 – *Естебан Вальверде Корралес і дует Анастасія Шнир'єва та Катерина Стеценко після виступу в Мадриді.*

2 – *Тетяна Веркіна, ректор ХНУМ і Естебан Вальверде Корралес, ректор CSM м. Віго.*

3 – *Е. В. Корралес і Дмитро Старцев.*

4 – *Майстер-клас Естебана Вальверде Корралеса в ХНУМ.*



Другий рік поспіль до ХНУМ приїжджає директор зазначеного вище іспанського закладу Естебан Вальверде Корралес (Esteban Valverde Corrales), який з цього року став Головою асоціації кларнетистів Іспанії. Під час зустрічі з ректором ХНУМ Т. Б. Веркіною було підписано Меморандум про взаєморозуміння, обговорено перспективи подальшої співпраці. Розпочато обмін музичними дисками, нотним матеріалом (зокрема, передано твори В. М. Птуш-

До м. Віго після відбору вирушили на навчання три студентки оркестрового факультету: Наталія Йорданова (фагот), Катерина Стеценко (скрипка), Анастасія Шнир'єва (гітара). Цьому передувала значна підготовча робота, пов'язана з оформленням віз, адже у 2018 році Посольство Іспанії в Україні внесло певні корективи до переліку документів.

Наші студентки є активними учасниками концертів, майстер-класів, що проходять у Віго та за його межами. Так, А. Шнир'єва





NAKT INTERFEST – ПЛАТФОРМА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Навчання на театральному факультеті Харківського національного університету мистецтв ім. І. П. Котляревського сьогодні неможливо представити без багатосторонніх міжнародних зв'язків, науково практичних і культурно-освітніх проектів, до яких залучаються як студенти, так і викладачі. І, якщо десять-п'ятнадцять років тому міжнародні відносини мали поодинокий характер і стосувалися, переважно, участі студентів у театральних фестивалях, то за останні роки на театральній факультеті відбулося чимало міжнародних культурних акцій, було розширено культурні зв'язки з митцями із Білорусії, Британії, Грузії, Італії, Німеччини, Польщі, Естонії. А з деякими митцями нас пов'язують роки співпраці. Одним із таких багаторічних і багатовекторних проектів є співпраця викладачів і студентів кафедри майстерності актора драматичного театру і кіно під керівництвом заслуженого діяча мистецтв України Л. В. Садовського з Берлінським незалежним театром "WHEELS" і його засновниками й керівниками Костянтином Буххольцем та Лізою Вагнер. За чотири роки співтворчості українські і німецькі актори і режисери провели кілька успішних міжнародних обмінів у рамках яких відбувалися майстер-класи, постановки вистав, теоретичні лекції. А з 2017 року Костянтин Буххольц і Ліза Вагнер, отримуючи магістерську освіту на Кафедрі Перформативних Досліджень (Performance studies) Гамбурзької вищої школи музики і театру при Гамбурзькому університеті, запропонували створити новий проект. Так, навесні 2018 року сумісними зусиллями народилася ідея проведення фестивалю NAKT INTERFEST – своєрідному творчому обміну між Харківським та Гамбурзьким університетами. Провідною ідеєю фестивалю стало створення театального перфоменсу за участі 50-ти акторів-перформерів з України і Німеччини. Матеріалом для перфоменсу було обрано п'єсу відомого австрійського драматурга, поета і журналіста, з українським корінням Юри Зойфера «Кінець світу», яку запропонував режисер Л. В. Садовський. Драматургічний матеріал сподобався німецьким колегам, і було вирішено розпочати перший етап

роботи, який полягав у самостійному опануванні драматургічних текстів українськими і німецькими акторами на своїх сценічних майданчиках. Студенти кафедри акторської майстерності драматичного театру і кіно підготували 8 уривків, які були композиційно об'єднані в один показ і представлені німецьким колегам у грудні 2018 року в Гамбурзі. Акторські роботи, цікаві знахідки та ідеї сподобалися німецьким колегам і деякі уривки увійшли у спільний перфоменс, в якому органічно поєдналися методи психологічного театру з перформативними формами. Студенти мали можливість познайомитися з філософією, основними ідеями, принципами та специфічними методами перформативного мистецтва, що значно розширило їхній акторський потенціал і досвід, навчило відновлювати і підтримувати контакт з тілом, досліджувати себе, навчило обговорювати, розширювати і поглиблювати розуміння та значення імпровізації і перфомансу. За словами старшого викладача з акторської майстерності Марії Бораковської: «У спільній роботі, перш за все, увага була зосереджена на текстах Юри Зойфера і відповіді на питання драматурга: що буде робити людство, що відчуватиме, коли Земля зіткнеться з кометою і прийде кінець світу? Поступово кропітка робота над текстами поєднувалася з хореографічними та вокальними етюдами, утворивши наповнене атмосферою, емоційне перформативне дійство, яке викликало неабияке враження серед глядача, а акторів навчило шукати і досліджувати себе у перфомансі, а перфоменс у собі».

Репетиції вистави проходили у різних аудиторіях і залах Гамбурзького університету і Гамбурзької вищої школи музики і театру, а презентація проекту відбувалася на одній із восьми сцен всесвітньо відомого центру сучасного мистецтва Кампнагель (Kampnagel). Показу передувала конференція за участі журналістів, науковців, політиків і артистів. Відкривав конференцію Президент спільноти Юри Зойфера Херберт Альт, який спілкувався з учасниками і гостями у режимі скайпу з Відня, де саме і знаходиться організація. У своїй промові Херберт Альт неодноразово підкреслював важливість участі Харківського національного уні-

верситету мистецтв імені І. П. Котляревського у цьому проекті, а також наголошував про можливість майбутньої співпраці акторів і викладачів зі спільнотою Зойфера в Австрії.

У рамках проекту студенти та викладачі кафедри майстерності актора відвідали лекції і заняття з фізикал театру викладачки з Кореї Су Джин Кім (Su Jin Kim) та теорії індійського танцю професорки Аванті Медурі (Avanthi Meduri). Незабутнє враження викликали і зустрічі наших студентів з викладачами кафедри перформативних досліджень, професорами Штінг та Кляйн. Цікавим співпадінням, збігом обставин виявився і те, що учасникам пощастило відвідати виставу "GRAND FINALE" всесвітньо відомого британського хореографа Хофеша Шехтера, який створив своє бачення світу в умовах падіння. «Грандіозний фінал» – амбіційна і смілива вистава про суперечливий світ, наповнений анархічними ідеями та жорстокістю. І останньою культурною подією було відвідування студентами Музею мистецтв і ремесел, основу колекції якого складають цікаві експонати та декоративні елементи епохи Середньовіччя та доби Відродження.

Міжнародна співпраця відбулася за фінансової підтримки Програми взаєморозуміння та східного партнерства Федерального міністерства закордонних справ Німеччини і Фонду EVZ «Пам'ять, відповідальність та майбутнє» в рамках програми «MEET UP! Німецько-українські зустрічі молоді».

Фестиваль NAKT INTERFEST подавав нескінченну кількість вражень, думок, ідей.

Олена Либо



Третій міжнародний конкурс музичного мистецтва «Харківські асамблеї» у Харківському національному університеті мистецтв імені І. П. Котляревського – мабуть найбільш унікальний вітчизняний музичний проект 2018 року (6–12 жовтня). Конкурс, який за три роки з моменту свого заснування, пройшов динамічний шлях і стрімко набирає вагу.

III міжнародний конкурс музичного мистецтва – результат колаборації творчих сил і державних інституцій: Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського, благодійного фонду «Харківські асамблеї», фонду Марії Єщенко, Харківської обласної державної адміністрації, благодійного фонду «Vere Music Fund».

Більше 50 музикантів у двох категоріях «Фортепіано» і «Вокал» у двох вікових групах (18–24 і 25–40) тиждень виступали, проявляли свої таланти, обмінювалися враженнями і неперевірено переконували журі і публіку. На одній сцені зустрілися виконавці з 9 країн світу – Великої Британії, Німеччини, Польщі, Швейцарії, Китаю, Литви, Румунії, Чорногорії та України – студентська молодь і вже досвідчені музиканти, викладачі музичних вишів і шкіл.



Автор проекту, голова організаційного комітету і почесна голова журі конкурсу Тетяна Веркіна, ректор ХНУМ запросила до складу журі видатних музикантів сучасних виконавських шкіл Європи: очолили журі Юстас Дваріонас і Крістіан Хільц (Швейцарія).

Конкурс став випробуванням на згуртованість для студентської спільноти університету мистецтв. Студенти різних курсів і аспіранти були в центрі всіх унікальних подій, і стали креативною командою арт-директора конкурсу Анни Сагалової.

Цей великий міжнародний проект обіймав окрім конкурсної програми сольні концерти і майстер-класи членів журі. Насолодитися «живою творчістю» виконавців мали змогу всі меломани з різних куточків України і світу через прямі трансляції із концертної зали консерваторії.

Бліц-інтерв'ю членів журі конкурсу Юстас Дваріонас,



професор Музичної Академії Університету Вітаутаса Великого в місті Каунас (Литва), віце-президент Європейської спілки юнацьких музичних конкурсів (ЕМСУ).

Його педагоги – професори Л. Власенко і М. Плетньов у Московській державній консерваторії імені П. І. Чайковського.

Які враження від конкурсу?

Я являюсь віце-президентом Європейської спілки юнацьких музичних конкурсів (ЕМСУ) і з цієї позиції дивлюся на конкурси дуже позитивно, тому що вони є частиною педагогічного процесу. Якщо порівняти процес підготовки до конкурсу з підготовкою інших виступів, чи репетицій в класі, то цей процес особливий. Не кажучи вже про внутрішні відчуття піднесеності, важливості ситуації, гордості конкурсантів. Не рідко молоді музиканти виявляють в собі нові якості для самих себе, тобто пізнають себе. Для повсякденного процесу навчання такі можливості не актуальні, вони не підходять. Можна було їх не знайти ніколи, бо нема потреби. Це дуже важливий момент, бо допомагає розвитку виконавця.

Як пов'язані між собою конкурс і кар'єра музиканта?

Я би не дивився на конкурс виключно



з точки зору, що це місце, де можна «засвітитися» і підштовхнути свою кар'єру. Не завжди кар'єра складається через конкурси. Мені імпонує такий підхід, що на конкурсі кожен має можливість виступити перед зацікавленою публікою, і, перш за все, членами журі, які найчастіше професіонали. Не всі стануть переможцями, але ваш виступ запам'ятається, і такий момент може принести більше, ніж, навіть, перемога на конкурсі. Конкурс це також можливість зустріти своїх колег, які приїхали з різних місць. Такі зв'язки можуть несподівано спливати через роки, я по собі знаю, і допомогти скласти професійній долі. Так само склалося і моє життя. Завдяки конкурсам, у яких я брав участь, і навіть завдяки тим людям, з якими доводилося змагатися.

Конкурс – це велика подія, що обіймає багато всього. Чи було складно оцінювати виконавців?

Учасників було важко судити, але приємно слухати. Знову таки, хотілося би, щоби молоді виконавці, учасники конкурсу не тільки самі грали, але і присутні були на виступах інших. Слухаючи увесь конкурс, виконавець отримує безцінне знання про існуючий рівень виконавства і усвідомлення свого місця: які сильні сторони має, а які слабкі. І кінець з кінцем, конкурс дає можливість пізнати репертуар, іноді почуєш незнайомий цікавий твір. Для викладачів може бути корисним з'ясувати тенденції і напрямки руху виконавства, почути різні традиції виконавства. Кон-

курс – не тільки змагання, можна згадати Б. Бартока, який казав, що змагання – це для гоночних коней, а не для музикантів. Він правий, тому що музичний конкурс є перш за все місцем, де можна проявити свої здібності, перевірити себе і показати свій потенціал, а ще він може вказати шлях, до якого прагне молодий виконавець.

Інтерв'ю підготувала Марина Дербас



Уільям Фонг відомий піаніст, лауреат престижних міжнародних конкурсів, професор Королівської академії музики в Лондоні.

Які враження від конкурсу, чи справдилися очікування?

Було кілька виключно хороших виступів, і це прекрасно. Кожен піаніст представив різну грань музичного виконавства,



виявляючи не тільки свою підготовленість і школу, а й особистість. І я переконаний, що один і той же інструмент звучить абсолютно по-різному у різних учасників.

Дуже цікаво спостерігати, як кожен піаніст відкриває різні можливості інструменту і залу. Дехто пильно вслухається в звучання і коригують його. Інші – відсторонюються і роблять тільки те, що повинні. І це завжди дуже помітно.

Чи були для Вас відкриття в репертуарі конкурсантів? Наприклад, вчора грали Багателі Людмили Шукайло, української композиторки, харків'янки?

Мене дійсно зацікавила українська музика. Були твори, з якими я хотів би познайомитися ближче. Серед них твір Миколи Лисенка, Багателі – теж дуже хороша музика.

Інтерв'ю підготував Олександр Лисичка



Вольфганг Манц, професор Нюрнберзької Вищої школи музики, випускник Ганноверської Вищої школи музики та театру.

Що побажаєте молодим піаністам, учасникам конкурсу?

Я бажаю їм терпіння, старанності, накопичення знань, умінь, осмислення професійних навичок. Важливим для піаніста є вміння концентрації. Тільки з нею відкриваються творчі горизонти.



Анна Єремус Левандовська, професор Академії музики імені І. І. Падеревського у Познані, випускниця вокально-акторського відділу Музичної академії у Лодзі.

Які враження від конкурсу?

Мені дуже подобається, що III Міжнародний конкурс музичного мистецтва в Харкові проходить під час фестивалю «Харківські асамблеї». Молоді люди і студенти виступають на одній сцені разом зі своїми маестро. Це такий важливий компонент, який підкреслює, що справа – прекрасна. Вдруге я приїжджаю в Харківський університет мистецтв імені І. П. Котляревського і мені приємно зустріти знову своїх друзів і колег по мистецтву.

Вчитися вокалу – складне завдання. Не тільки техніка співу, але концертні виступи, вміння показати себе на сцені – потребують важкої щоденної праці. Ми у Польщі любимо музикувати, приділяємо увагу перш за все відтінкам і бар-

цери членів журі. Для учасників конкурсу подано сильний сигнал і запропоновано орієнтир професіоналізму.

Як ви прокоментуєте програми учасників конкурсу?

Вимоги конкурсу представницькі, солідні і потребують від конкурсантів тривалої підготовки, і, відповідно, на такий конкурс не може попасти випадкова людина. Програма представляється збалансованою, єдине, що я вважаю доцільним додати, – це зазначити період чи десятиріччя щодо сучасного твору.

Які ваші побажання студентам, які готуються до конкурсів у майбутньому?

Моє побажання – брати якомога більше і, природно, у своїх педагогів, доки ви навчаєтеся, та взагалі брати все, що може надати навчальний заклад, а, повірте, він може надати багато. Я раджу цікавитися тим, що відбувається на інших факультетах, відвідувати концерти не тільки фортепіанної музики, а також музики симфонічної, камерної, вокальної; також раджу окрім гри на своєму інструменті розширювати кругозір та розуміння музики.

«Харьковские ассамблеи»: конкурс музыкантов-профессионалов

12 октября в Харьковском национальном университете искусств имени И. П. Котляревского состоялась церемония награждения и Гала-концерт победителей Третьего конкурса «Харьковские ассамблеи», впервые состоявшегося в широком международном формате.

В концерте лауреатов приняли участие лауреаты первых и вторых премий. Николь Вакер и Томас Келли, «обрамляли» концерт и проявили исключительность исполнительского мастерства в таких произведениях, как ария Кунигунды из оперы Л. Бернштейна «Кандид» и Этюд до минор ор. 2. № 3 С. Прокофьева.

Лауреат первой премии в старшей группе Даниил Саенко исполнил один из труднейших этюдов Ф. Листа «Мазепа», связанный к тому же с Украиной.

Обладательница второй премии Ли Чивум исполнила Прелюдию корейского композитора Узонга Чо и 24-й этюд Шопена, с неожиданной для такой хрупкой девушки силой.



вам виконання, але, звичайно ж, працюємо і над технікою.

Конкурс обіцяє бути нелегким, бо виконавцям потрібен вже такий репертуар, яким володіють співаки з високою професійною підготовкою. Я сподіваюсь почути багато молодих талановитих людей з красивим голосом. Організатори конкурсу віддають багато серця цій справі і ми будемо відповідати їм своїми виступами.

Інтерв'ю підготувала Марина Дербас



Олег Безбородько, композитор і піаніст. Музичну освіту отримав у НМАУ ім. П. І. Чайковського (клас професора І. В. Павлової), де зараз викладає на кафедрі спеціального фортепіано.

Які враження від конкурсу, чи справдилися очікування?

Я вже вдруге на конкурсі. Мені здається, що це дуже гарна ідея, що такий конкурс є, і його родзинкою стали старші вікові групи.

Я бачу, що мої молоді колеги з Києва і інших міст України скористалися цим конкурсом, який відкриває багато перспектив для музикантів. Вони приїхали в Харків і показали, що вони вміють.

Конкурс став частиною музичного свята, XXV фестивалю «Харківські асамблеї». В місті бурлить концертне життя, в університеті проходять прекрасні кон-

церти членів журі. Для учасників конкурсу подано сильний сигнал і запропоновано орієнтир професіоналізму.

Інтерв'ю підготувала Марина Дербас



Томас Келлі (Велика Британія)

Я провів незабутній час в Харкові і отримав масу задоволення від мого першого перебування в Україні з чудовими друзями! Мені пощастило стати лауреатом першої премії і я був надзвичайно радий отримати в дар збірні дивовижних фортепіанних перекладень Сергія Юшкевича. Висловлюю щире подяку Ганні Сагалової і Юстасу Дваріонас за організацію такого успішного фестивалю! Я дуже сподіваюсь повернутися в майбутньому!



Сергей Казанцев сыграл одно из наиболее известных произведений Ф. Листа Венгерскую рапсодию № 2, но в ещё более усложнённом варианте В. Горовица.

Игорь Седюк (2-я премия в старшей группе) представил на суд публики этюд А. Скрябина, одинаково трудный и в техническом, и в художественном отношении.

Обладатели второй премии в категории «Вокал» также порадовали харьковскую публику своим искусством. Габриель Скротманайте и Никита Бурцев (младшая группа) исполнили арии из опер Дж. Пуччини и Д. Аракишвили (соответственно, на итальянском и грузинском языках).

Три лауреата второй премии в старшей группе Ева Мартина Мурзиновська, Юлия Пискун и Виктория Мельник пели арии из опер ключевых оперных композиторов XIX века: Р. Вагнера, Дж. Верди и Дж. Россини.

Кроме того, были вручены и специальные призы: Николь Вакер (Швейцария) за лучшее исполнение произведения Клары Шуман; Томасу Келли (Велика Британія) – за исполнение Фантазии на темы оперы Бриттена «Питер Граймс»; Сергей Казанцев (Україна) от государственного органа самоуправления украинцев Венгрии получил в подарок сольный концерт в зале Будапештской филармонии.

*Александр Лисичка,
фото Людмила Казакова
Харьковские известия 17 октября 2018*

Тетяна Веркіна – про любов

«Гра на фортепіано потребує здорового глузду, серця і технічних засобів»

Володимир Горовиць

Концерт класу Тетяни Веркіної – завжди важлива подія в житті міста, і вона завжди різна. На цей раз Тетяна Борисівна вибудувала концерт як чудову виставу зі своєю внутрішньою сюжетною лінією. Тема вистави – становлення і дорослішання юної бентежної душі, яке неможливо уявити без наявності в ньому любовного почуття.

Першим образ цієї душі через виразно підкреслений спектр інтонацій представив Олександр Панченко, виконавши Скерцо Мі-бемоль мінор ор. 4 Й. Брамса.

Павло Гулевич повів щиру розмову про любовні почуття у Варіаціях на тему Кларі Вік ор. 20 Р. Шумана.

Різні грані цього почуття (пристрасть, туга, хворобливі веселощі, миті небесної просвітленості) прожив на сцені Павло Гмирін, зігравши «Шість інтермеццо» ор. 4 Р. Шумана.

Сюжетною кульмінацією концерту-вистави стали виступи Петра Янчука та Сергія Казанцева. Петро Янчук презентував своєрідний диптих Перша соната Р. Шумана ор. 11 – Сонет Петраракі № 104 Ф. Ліста Мі-мажор з циклу «Роки мандрів», який створює рух від способу любові-трагедії, яка прагне до подолання себе, до катарсичного почуття творчо-світлої любові.

Світле почуття любові довів до його радісного кульмінаційного завершення Сергій Казанцев у популярній «Угорській

рапсодії № 2 » Ф. Ліста. Вона пролунала блискучо, віртуозно, не виходячи при цьому за межі суворой академічності.

Радісна кульмінація переводить в глибоко філософську розв'язку музичного сюжету. Молода людина, переживши катаклізми любовної трагедії, виростає – і їй відкриваються глибини споглядально-філософських роздумів в Трансцендентному етюді № 11 «Вечірні гармонії» Ф. Ліста, які презентував Денис Кашуба.

«Я жить хочу, чтоб мыслить и страдать» (Элегия), – писав О. С. Пушкин. Мислення як вічний рух до мети, що віддаляється, зумів показати Дмитро Старцев, трактуючи потік музичної свідомості Й. Брамса у трьох п'єсах ор. 118 – «Інтермеццо» ля-мінор, «Інтермеццо» ля-мажор та Балада соль-мінор.

Але, як вважає Грегор Андерсон, «життя більш вірне, ніж розум», і тому у фіналі музичної вистави прозвучала відома «Кармен-фантазія

для двох фортепіано». Твір блискуче виконав відомий за межами України фортепіанний дует Ігор Седюк – Олег Копелюк. Піаністи зворушливо й іронічно розповіли щасливу версію історії Кармен.

Такий етико-філософський сюжет концерту: від трагедійного сприйняття любовного почуття – до світлого, гармонійного, альтруїстичного і навіть ідилічного. Але головне, звичайно, не іділія, а шлях до неї. І цей шлях до гармонії показали слухачам зовсім молоді люди, правда, правда, за спиною у яких є Вчитель.

Тетяна Казакова



Напередодні закриття XXV-го фестивалю «Харківські Асамблеї» у Великій залі ХНУМ імені І. П. Котляревського відбувся концерт вокальної музики «Музична вітальня», в якому виступили творчий керівник проекту, Заслужена артистка України Світлана Клебанова, студенти та випускники її класу концертно-камерного співу.

«Музична вітальня», за словами ініціатора і творчого керівника проекту мала на меті відтворити атмосферу музичних салонів XIX століття, один з яких належав сестрі Фелікса Мендельсона Фанні Мендельсон – відомій німецькій співачці, піаністці і композитору.

Оскільки тема цього річного фестивалю присвячена саме жінці та її ролі у мис-

тецтві, музиканти включили до програми твори видатних жінок, виконавиць і композиторів – Кларі Шуман, Надії Буланже, Поліни Віардо і Фанні Мендельсон.

І самі учасниці вечора – це теж талановиті, чарівні жінки – співачки і піаністки, дипломант міжнародних конкурсів Світлана Клебанова (фортепіано), лауреат міжнародних конкурсів Олександра Кузьміна (мецо-сопрано), Олена Станішевська (сопрано), Наталія Часовська (сопрано), лауреат міжнародних конкурсів Марини Семко (фортепіано).

Фестивальна «Музична вітальня»

стала костюмованим театралізованим дійством із власним сюжетом. Гостей запросили чудовими кольоровими листівками – на них крізь троянди зображені портрети чотирьох жінок-композиторів.

Концертні номери супроводжувалися цікавими коментарями з життя та творчості героїнь програми. Їх до своїх неординарних проєктів традиційно надає Світла-

на Клебанова і, на цей раз, її помічник – студент-музикознавець Юрій Седлецький.

«Я вирішила об'єднати цих чудових жінок зі своїми цікавими життєвими історіями. Тексти ми з Юрієм ретельно підбирали самі, нашим завданням було тепле і щире спілкування із публікою. Мої студентки – учасниці концерту – мені дуже допомогли, із зацікавленням вивчали творчість своїх героїнь і міркували, як найкраще втілити їх музику на сцені. Я дуже вдячна усім слухачам, які відвідали наш концерт».

Світлана Клебанова

«Музична вітальня»



Одинадцятий день фестивалю став днем харківських прем'єр та фокусом фестивальної гендерної тематики – «Клара Шуман: жінка у мистецтві – Муза, майстерність, легенди».

Програма концерту утворила подвійний «музичний пандан» з камерно-інструментальних творів Клари Вік-Шуман та її чоловіка Роберта Шумана, Фанні Мендельсон, а також її брата Фелікса Мендельсона – це Три романси, ор. 22 для скрипки та фортепіано, Фортепіанне тріо g-moll Клари Вік-Шуман, П'єси-фантазії для кларнета і фортепіано, ор. 73 Роберта Шумана, Фортепіанне тріо d-moll, ор. 11 Фанні Мендельсон, струнний квартет № 6, ор. 80 f-moll Фелікса Мендельсона.

Їх виконавцями стали студенти Ірина Григоренко, Ольга Ільяшенко, Елізавета Проценко (скрипка), Владислав Петрик (кларнет), Татулі Абуладзе, Арсеній Ставицький (віолончель), Анастасія Борінова (фортепіано), молоді викладачі, лауреати міжнародних конкурсів – кандидат

мистецтвознавства Олеся Пупіна, Дмитро Старцев (кафедра камерного ансамблю), Дмитро Тренічев (кафедра спеціального фортепіано), а також студентський колектив – лауреат міжнародних ансамблевих конкурсів, який нещодавно повернувся з VI-го Міжнародного конкурсу скрипалів і струнних квартетів імені Леопольда Ауера у Санкт-Петербурзі – у складі: Інна Успенська, Олександр Безкорований (скрипка), Маргарита Соляник (альт), Артем Літовченко (віолончель).

Ініціатором та художнім керівником проекту стала завідувач кафедри камерного ансамблю та струнного квартету, доцент Жанна Дедусенко за активної участі і творчій підтримці доцента Миколи Удовиченка.

Марія Борисенко



Закриття ювілейного XXV фестивалю «Харківські асамблеї»

26 жовтня 2018 року в Органній залі Харківської обласної філармонії відбувся урочистий концерт-закриття 25-го фестивалю «Харківські асамблеї», на якому були виконані твори Р. Шумана: увертюра «Манфред», Концерт для фортепіано з оркестром № 3, ораторія «Рай та Пері». Виконавці – академічний симфонічний оркестр Харківської філармонії (художній керівник Юрій Янко), студентський хор ХНУМ ім. І. П. Котляревського (художній керівник Сергій Прокопов), диригент та соліст – Костянтин Ліфшиц (Швейцарія), дійсний член Лондонської Королівської академії музики, професор Консерваторії м. Люцерн.

Завершення – завжди трохи сумна річ, особливо, коли йдеться про такий фестиваль як «Харківські асамблеї», котрий задає настільки інтенсивний ритм духовного життя, що важко одразу зупинитись. Тому дуже важливо, якою буде крапка фестивалю, що змінюється на крапку з комою, бо після завершення одного фестивалю публіка вже говорить про фестиваль майбутній.

Фестиваль, присвячений Кларі Шуман, завершився виконанням творів Роберта Шумана. Концерт розпочався з увертюри «Манфред», яку можна назвати «романтичною у квадраті», бо в ньому трагічно-романтичний світогляд Р. Байрона помножено на світогляд Р. Шумана. Роздуми Роберта Байрона про протиріччя людської природи, а саме, прагнення людини до знання, яке збільшує скорботу і стає тягарем, прагнення кохання, доведеного до абсолюту, якому жодна людина не може відповісти, страх смерті і прагнення її, як єдиного визволителя від усіх людських страждань і складнощій життя та їх інтерпретація Робертом Шуманом

в його увертюрі «Манфред» стали тією плідною лабораторією для щирого і емоційного виконання цього трагічного й зворушливого твору. Бо Манфред у Р. Шумана – це людина, що страждає від каяття за невміння альтруїстично любити і згодом отримує прощення коханої.

Виконання третього фортепіанного концерту Р. Шумана здивувало тим, як Костянтин Ліфшиц водночас виступив і у ролі диригента, і у ролі піаніста. Для багатьох присутніх це було несподівано, але, безсумнівно, цікаво. Хтось говорив про певну шоуізацію високого мистецтва, а хтось, навпаки, – про чудовий контакт соліста й оркестру. Бурні оплески, якими завершилось перше відділення концерту, свідчили, що останніх було більше, ніж перших.

Головним героєм другого відділення став хор університету мистецтв. Студентський хор (художній керівник і диригент Сергій Прокопов) привернув увагу бездоганим натхненним виконанням вибраних

номерів з ораторії Роберта Шумана «Рай та Пері». Їх чудові голоси підкреслили прекрасна акустика залу. «Хор у вас – ну просто чудовий!», – із задоволенням сказав Костянтин Ліфшиц після концерту. Фахівці говорили, що диригент більше зосередився на оркестрі, але це не завадило хору чітко тримати музичну тканину цього складного твору, що, до речі, виконувався німецькою мовою.

Після завершення концерту публіка не поспішала розходитись. Хотілося щиро подякувати присутній на концерті Тетяні Веркіної, художньому керівнику фестивалю. Не секрет, що висококласні імениті музиканти, які їдуть в Харків з усього світу, їдуть, передусім, до Тетяни Веркіної, яку знає і шанує сучасний музичний світ серйозної музики. Хотілося говорити про майбутнє.

Творче життя продовжується! Приклад Тетяни Веркіної спонукає до творчої активності.

Тетяна Казакова



Концерт пам'яті університетських професорів Марії та Наталії Єщенко, що відбувся у Великій залі ХНУМ (ведуча – Оксана Тарасова), присвячений до історичної вузівської традиції вшановування пам'яті видатних митців.

Адже традицію «концертів пам'яті» за участю викладачів започаткувала сама Марія Олександрівна Єщенко (1923–2000) за часів її керування університетською кафедрою спеціального фортепіано.

У програмі концерту виступили: заслужена артистка України Світлана Клебанова, заслужений діяч мистецтв України Євгенія Нікітська, лауреати та дипломанти міжнародних та національних конкурсів



Марія Бондаренко

Жанна Дедусенко, Ольга Фекете, Марія Бондаренко, Ганна Сагалова, Кіра Тимофєєва, а також взяли участь лауреати міжнародних конкурсів Ганна Помпеева (сопрано), Олександра Кузьміна (мец-сопрано), Ольга Ілляшенко (скрипка), Артем Литовченко (віолончель).

Цьогорічна тема «Харківських асамблей» – «Клара Шуман. Жінка в мистецтві – Муза, майстерність, легенди...», – яскраво була втілена в ідеї концерту. Майже всі його виконавці – це жінки, які продемонстрували професійну майстерність, а також найкращі традиції різних виконавських шкіл.

Програма включила романс «Тихий лотос», ор. 13 Клари Шуман у виконанні Олександри Кузьміної та Світлани Клебанової, також увійшли твори Ж. Бізе, Й. Брамса, Дж. Верді, Ф. Мендельсона, М. Метнера, С. Рахманінова, Б. Сметани, Ф. Шопена.

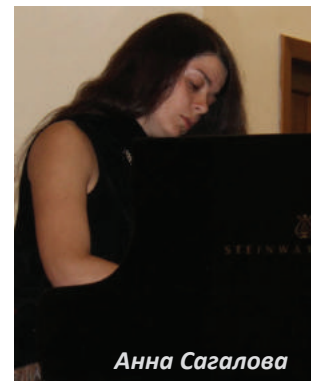
Нагадаємо, у 2001 році був організований Фонд Марії Єщенко, що заснував стипендію її імені для талановитих учнів ХССМШ-і та студентів Харківської консерваторії. Концерти пам'яті Марії Єщенко Фонд проводить двічі на рік.

У рамках цьогорічного фестивалю такий концерт відбувся вперше, та присвячений він обом сестрам – Марії та Наталії Єщенко. Фонд Марії Єщенко також здійснив підтримку в організації нинішнього III-го Міжнародного конкурсу музичного мистецтва «Харківські Асамблеї».

Марія Борисенко



Ольга Фекете



Анна Сагалова

Студентська ініціатива Віталія Лашка

20 лютого у Великій залі Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського відбувся концерт пам'яті Бориса Гмирі – до 115-річчя з дня народження – «Українська пісня», на якому виступили студенти кафедри сольного співу: Віталій Манченко, Михайло Момот, Дар'я Пархоменко, Софія Анісімова, Лілія Мазоха і Віталій Лашко. Мета концерту – збір коштів на написання і купівлю портрету Бориса Гмирі, який прикрасить стіни ХНУМ, бо він був випускником Харківської консерваторії 1939 р.

Віталій Лашко – закоханий у свого кумира. І магістерську роботу (керівник – професор кафедри історії української та зарубіжної музики Ірина Іванова) він писав саме про Бориса Гмиря, про його виконня «Зимового шляху» Ф. Шуберта у порівнянні з видатними німецькими співаками.

Захід розпочався з показу фрагментів документального фільму «Борис Гмиря» (1983; режисер – Олег Бийма). Над залом лунав голос Гмирі: «Дивлюсь я на небо...» – і ми якось усі потонули в тому голосі...

Чудовий концерт – молодих голосів і української пісні. Можливо, співати одразу після Гмирі – дещо й лячно, але публіка дуже радо сприйняла красивих парубків і дівчат, що зі щирою душею, відкритим серцем і професійно поставленим голосом співали українську пісню...

Концерт завершився чудовим виконанням пісні «Ніч яка місячна» усіма учасниками концерту пам'яті.

Тетяна Казакова



23–24 лютого 2018 року на театральному факультеті ХНУМ імені І. П. Котляревського пройшла П'ята науково-практична конференція пам'яті Євгенія Русаброва.

Важливою подією стала презентація збірки «Вибрані матеріали науково-практичних конференцій пам'яті театрознавця Євгенія Русаброва 2014–2018 рр.», що засвідчила та систематизувала найсуттєвіші надбання за роки існування конференції. До збірки увійшли матеріали конференцій попередніх років, перелік творчих заходів цих конференцій, бібліографія публікацій, присвячених пам'яті Є. Русаброва.

Впродовж двох днів роботи конференції своїми науковими надбаннями поділилися студенти ХНУМ імені І. П. Котляревського різних спеціальностей, працівники Харківської міської спеціалізованої музично-театральної бібліотеки ім. К. С. Станіславського, Центральної наукової бібліотеки Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, Харківського державного академічного драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, викладачі різних кафедр ХНУМ імені І. П. Котляревського, ХНУ імені В. Н. Каразіна, аспіранти Харківської державної академії дизайну та мистецтв, Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого, докторант Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Доброю традицією стала підтримка конференції кафедрою театрознавства Львівського національного університету імені Івана Франка, та цьогоріч з доповідями виступили четверо студентів зі Львова. Значна кількість учасників були в різні роки студентами Є. Русаброва, або його колегами, тому в рамках виступу ділилися і особистими спогадами про нього, що надавало формату конференції особливого, не просто академічного тону.

Ольга Дорофєєва



2 березня за ініціативою заслуженого діяча мистецтв України, доцента ХНУМ імені І. П. Котляревського Олени Костенко та цимбалістів Харкова у Великому залі університету відбувся концерт пам'яті видатного музиканта, дослідника, педагога, якому наступного року виповнилося б 60 років – Тараса Михайловича Барана.

Його життя було присвячене оновленому ставленню до інструмента, що відбиває нашу національну свідомість – цимбалів. Широко відомою в Україні та за її межами стала його монографія «Світ цимбалів», як видана чотирма мовами.

У концертному вечорі пролунали твори-присвяти Т. Барану (пісня П. Юсипчука), а також музика Т. Альбіоні, А. Гайдена, В. Дмитренка, Д. Задора, Б. Котюка, М. Лисенка, Ф. Ліста, Е. Сежюрне у виконанні солістів (М. Кужба, А. Аулова, А. Шморгун) та ансамблів (дует, квартет цимбалістів, ансамбль «Сожари», капела бандуристів «Сонце»).

Концерт супроводжувався фотопрезентацією та спогадами О. Костенко, О. Савицької, М. Кужби, А. Гайдена, Ю. Алжнева, Н. Мельник та залишив відчуття причетності до творчої подвижницької справи українського митця.

Ю. Ніколаєвська



23 квітня у великій залі ХНУМ відбувся концерт пам'яті Ізабелли Мойсеївни Полян (1908–1987)

Видатного музиканта минулого століття, концертмейстера з великої літери, завідувач кафедри концертмейстерської майстерності Харківської консерваторії упродовж 14 років поважали і знали всі відомі музиканти за її життя, а зараз її учні свідчать про свою любов до дорогого Вчителя і віддають їй пошану і світлу пам'ять, присвячують її імені концерти.

Згадуючи свого вчителя, Євгенія Семенівна Нікітська використовує епітети у найвищому ступені: «Для мене – це найкращий музикант у світі. Я була на багатьох конкурсах у різних країнах, чула дуже відомих і навіть знаменитих концертмейстерів. Але ніколи і ніде я не чула такого проникливого дотику до інструменту, як у Ізабелли Полян. Її туше вище за будь-які схвальні відгуки, це дещо неймовірне.



Ігор Седюк і Віталій Лашко



Денис Кашуба

Я пам'ятаю її останній концерт, який залишився глибоко у пам'яті. У мене було таке враження, що в світі не треба взагалі нічого, крім цієї музики, що звучала на концерті».

І. М. Полян дала професійний поштовх багатьом музикантам. Вона працювала разом з Т. Я. Веске і не тільки відповідала жорстким вимогам, що панували у вокальному

класі Тамари Веске, а й була завжди активним помічником співака в роботі над твором, «втягувала» глибинні змісти з музичних композицій. Школу І. М. Полян проходили Микола Манойло, Гізела Ципола, Людмила Сергієнко, Нонна Суржина, а також інші.

Марина Дербас

Вечір пам'яті Салманової Л. С. (1944–2018) – музикознавця, педагога

Протягом майже 50 років Людмила Савелівна Салманова викладала в ХНУМ курси аналізу музичних творів та сольфеджіо і залишила теплі спогади в серцях колег та учнів, якими щиро поділилася ведуча концерту – декан оркестрового факультету М. В. Бевз. «Розумна і освічена, доброзичлива, самовіддана, мудра і емоційна, світла», – такою пам'ятають Людмилу Савелівну в нашому університеті.

Життя Л. С. Салманової було тісно пов'язане з мистецтвом. Цей гармонічний зв'язок обумовлений творчим сімейним корінням. Рідний брат її діда співав у хорі М. Леонтовича, мав рукописи його творів. Двоюрідний дід, Митрофан Трохимович Христенко – автор першої друкованої збірки українських диктантів. Тітка, Інна Христенко – українська письменниця. З 1970 року Л. С. Салманова працювала в нашому університеті. Серед її вихованців – володарі премій Республіканських конкурсів СНТО (О. Цигульов, О. Зільберман), а в цілому під її керівництвом було захищено понад 100 дипломних та курсових праць.

Ващенко Олена

Уперше в історії університету – арт-резиденція за участі європейського колеги



26–28 жовтня театральним факультетом ХНУМ ім. І. Котляревського було вперше апробовано розповсюдженний у Європі формат освітньої арт-резиденції. Резидентами лабораторії стали разом зі студентами та викладачами факультету гості Харкова – директори театрів та режисери з п'ятих міст України (Хмельницького, Одеси, Житомира, Запоріжжя, Києва) і актори Харківського академічного театру ляльок ім. В. Афанасьєва.

Формат творчої лабораторії за підтримки програми Cultural Bridges дав змогу вперше запросити до Харкова провідного європейського дослідника та педагога-практика театру анімації Марека Вашкеля. Особисто я про таку зустріч із професором Варшавської академії театрального мистецтва імені О. Зельєровича могла лише мріяти, оскільки, викладаючи дисципліну «Історія та теорія анімації», постійно відчуваю брак інформації щодо світових тенденцій розвитку цього виду театру.

Із культурною професійної думки пана Марека Вашкеля я була вже знайома заочно. По-перше, за його текстом спогадів про завідувача кафедрою майстерності актора і режисури театру анімації нашого університету Євгенія Русаброва (Вашкель М. Кукольник будущего театра // «Евгений Теодорович Русабров. Творческое наследие и воспоминания современников». – Харків: Коллегиум. – 2013). По-друге, за інформацією від наших викладачів та студентів-практиків про фестиваль театрів анімації «Лялька – не лялька», який проходить у Бялостоку за активної участі Марека Вашкеля. Крім того, польський колега в Україні вже бував, щоправда, не так далеко від кордону із Польщею. М. Вашкель – учасник масштабного фестивалю «Різдвяні містерії», який традиційно із міжнародною науковою конференцією проводить Волинський академічний театр ляльок.

Тож не дивно, що 26 жовтня у великій залі театрального факультету ніде було яблуку впасти від бажаючих почути лекцію професора Вашкеля про сучасний театр анімації в світі. Невіртуальна зустріч з Мареком Вашкелем подарувала дві з половиною години спілкування із людиною, яка вміє говорити про складні мистецькі явища просто, розмовляє з аудиторією із гумором, толерантністю й невимушеною теплотою.

М. Вашкель ознайомив нас із власною концепцією театру анімації як театру, історично адресованого в першу чергу дорослому глядачеві (відлік лялькових вистав для дітей професор веде з кінця XIX століття, коли світоглядна «революція» відбулася у Німеччині). Далі ж майстер перейшов до відео-прикладів сучасного театрального руху. З двох десятків відеоматеріалів вистав, які цитував і коментував на лекції професор М. Вашкель, фактично лише опус Франка Зенне, як учня геніального віртуоза маріонетки Альбрехта Розера, ілюстрував сучасний розвиток театру ляльок. Решта – різноманітні форми театру анімації. З коментарями М. Вашкеля калейдоскопічно різноманітно пройшли перед нашими очима італійський лялькар, який оживлює різноманітні фактури, Фабріціо Монтеккі; бразильський танцюр і лялькар Дудо Пайва; вражаюча, почасти епатажна майстриня метаморфоз людини-ляльки (маска, гіпернатуралістична скульптура) німкеня Ілка Шонбайн. А також менш відомі, але такі, що вже заявили про власні розробки у театрі анімації та візуальному театрі: Нікола Унгер, Нік Штойр, Ніколь Муссу, Жуан Байшас, Невіль Кантер, Марк Даун, Крістоф Богданський.

На відміну від наших широт, де традиційним є говорити про режисерський театр анімації, колега з Польщі будував свої висновки щодо тенденцій розвитку цього виду мистецтва навкруги видатних виконавців, оскільки у європейській

частині світу репертуарний тип театру ляльок практично не побутує, а на фестивалях тон задають «солісти»-універсали. В тому числі, розповів М. Вашкель у своїй інтерактивній лекції і про видатного японського лялькаря Хойча Окамото, у філософських виставах якого вражаючим чином розкривався універсалізм людської сутності чоловіка/жінки, а лялька (точніше у випадку із Окамото – тантамареска, маска) могла виглядати парадоксально «живішою» від самого актора.

Альтернативна до тенденції солістів-віртуозів анімаційна практика представлена у Європі спектаклями політичного і соціального спрямування. Серед них – британські аніматори «Hotel Modern», проблематикою синтетичних вистав яких може виступати заперечення війни як такої, або трагічний досвід концентраційних таборів (після таких фестивальних показів, як розповів М. Вашкель, традиційно відбуваються їх обговорення за участі ветеранів війн).

Справжній фурор викликав у професійній аудиторії показ фрагментів вистави Королівського Лондонського театру «War horse». У виставі задіяне драматичних акторів, проте задля цього проекту вони мали опанувати техніку оперування великими ляльками – чи то кінями, чи то їх кістками (виготовлені художниками з Південної Африки ляльки, як і вся постановка, стали сенсацією в театральному світі, та на Бродвею навіть випустили репліку масштабного британського спектаклю-блокбастеру).

Професор не бачить перспективи за відстоюванням чистоти «жанру». На його думку (як і на думку фахівців експертів міжнародних фестивалів театрів ляльок) до театру анімації сьогодні можна віднести і перфоменси по «оживленню» каміння, і вистави, де реальність твориться за допомогою засобів кіно.

Юлія Щукіна



Марека Вашкеля і Олександра Інюточкіна



Розширити межі сакрального...

Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського приєднався до святкування 110-річчя з дня народження культового композитора ХХ століття, французького «музичного гурма» Олів'є Мессіана. Круглий стіл «Мандри з О. Мессіаном: у пошуках гармоній» за участі науковців Харкова і Києва відбувся

24 квітня. До ювілейної дати у ХНУМ було підготовлено видання монографії доцента кафедри сольного співу Тетяни Жаркіх – «Poemes pour Mi» як віддзеркалення творчого універсуму О. Мессіана.

Особистісний пошук власної інтерпретації твору як власного духовного надбання і щира рефлексійна розповідь про цю внутрішню роботу, де життя і дослідження сплелись в єдиний клубок, який не розплетеш, представила Валерія Жаркова, професор НМАУ ім. П. І. Чайковського у своїй доповіді-лекції «Універсальні духовні виміри опери Олів'є Мессіана «Франциск Ассизький»».

Кандидат мистецтвознавства, доцент НМАУ Оксана Ринденко поділилася сво-

Разом з Олів'є Мессіаном

їми глибокими міркуваннями про два твори Мессіана – «П'єсу для фортепіано та струнного квартету» (написану за рік до смерті) та «Концерт для чотирьох і оркестру».

Це був справжній бенкет розуму і почуття, від якого залишається дуже гарний післясмак!

Продовженням круглого столу став концерт «Походження гармонії: Ж.-Ф. Рамо – О. Мессіан» в рамках проекту «Відлуння часу» (постійної складової Міжнародного фестивалю «Французька весна» у Харкові), куратор – кандидат мистецтвознавства, доцент ХНУМ Ірина Денисенко.

У пошуках гармонії: Ж.-Ф. Рамо – О. Мессіан

Метою концерту стало розкриття паралелі між творчістю двох ключових фігур французького мистецтва: епохи бароко та модерну. Над цими глибинними зв'язками міркувала ведуча – кандидат мистецтвознавства, доцент ХНУМ Юлія Николаєвська. Слово ведучої супроводжувалося відеорядом, підготовленим художницею-мистецтвознавцем Юлією Мартиною (ХДУМГ). Ю. Николаєвська знайшла ту субстанцію, яка об'єднала двох митців різних епох – **гармонію**, адже Рамо – один із засновників теорії



гармонії, а Мессіан – той, хто її трансформував у пошуках «нового простору музичного звуку».

Цю ідею втілили музиканти-виконавці – викладачі, аспіранти та студенти університету мистецтв, а також запрошені гості проекту – лауреати міжнародних конкурсів, піаністки Ірина Денисенко (ХНУМ), Оксана Ринденко (НМАУ), кларнетист Руслан Каширцев (ХНУМ), студентський гітарний оркестр під керівництвом заслуженого артиста України, професора Володимира Доценка.

М. Борисенко, Т. Казакова

1 – Ірина Денисенко.

2 – Олександра Кузьміна і гітарний оркестр.

Конкурс хорових диригентів



У ХНУМ імені І. П. Котляревського відбулася унікальна подія – **І-й Відкритий конкурс хорових диригентів в рамках XV-го Відкритого конкурсу «Харківські асамблеї»**, до якого цього року вперше приєдналася кафедра хорового диригування.

Чому лише зараз? Тому, що організація конкурсу хорових диригентів – справа масштабна та громіздка, бо передбачає не тільки диригування конкурсантів під рояль, а й роботу з хором колективом, залучення величезного людського ресурсу.

Конкурс учнів середніх музичних навчальних закладів України проходив 4–6 травня 2018 року, але вже напередодні його учасники в аудиторіях університету працювали над програмою першого туру (творами із супроводом). Більшість з них приїхала без своїх концертмейстерів, тому виступи їм на високому профе-

сійному рівні забезпечили провідні концертмейстери кафедри хорового диригування ХНУМ – Г. О. Саламатова, О. О. Голенко, О. А. Рукіна, О. Б. Прокопович, М. В. Фісун, Г. В. Колоней.

Творче змагання хормейстерів проходило відкрито. Приємно відзначити, що інтерес до нього був великий (і не тільки харківської публіки). До нас завітали викладачі і студенти навіть з тих міст країни, що не були представлені у конкурсі. Всього було подано 30 заяв з навчальних закладів 14 міст: Бахмут, Бердичів, Вінниця, Дрогобич, Житомир, Івано-Франківськ, Кам'янське, Миколаїв, Олександрія, Суми, Тернопіль, Умань, Харків, Хмельницький.

Колегію журі склали викладачі ХНУМ імені І. П. Котляревського, провідні хормейстери Слобожанського краю: заслужений діяч мистецтв України, професор, володар державних, муніципальних нагород і премій, завідувач кафедри хорового диригування, художній керівник університетського студентського хору – Сергій Прокопов (голова), заслужений діяч мистецтв України, лауреат муніципальної премії, головний хормейстер оперної студії, кандидат мистецтвознавства, професор Наталія Белік-Золотарьова, кандидати мистецтвознавства, доценти Олена Батовська, лауреат Всеукраїнського конкурсу Ганна Савельєва, дипломант Всеукраїнського конкурсу, ху-



дожний керівник хору «Весняні голоси», старший викладач Олексій Фартушка.

Зі статті М. Борисенко

1, 2, 3 – Майстер-клас Сергія Прокопова в ХНУМ.

Калейдоскоп



1



2



3



4



5



6



7



10



8



9



11

1 – Стас Стешенко лауреат I премії конкурсу виконавців на класичній гітарі м. Валенсія, Іспанія, 11.2018.

2 – Арсеній Ставицький лауреат I премії IV міжнародного конкурсу імені Святослава Кнушевицького, Саратов, 05.2018.

3 – Квест «Пошуки скарбів науки».

4 – XI фестиваль театрів «Молоко». Вистава «Украдене щастя» І. Франко – режисер Л. Петренко – посіла 2 місце, а також отримала диплом за «Краще пластичне вирішення вистави». Сергій Пакулаєв, випускник 2018 отримав диплом за «Кращу чоловічу роль».

5 – Микита Бурцев лауреат I премії міжнародного конкурсу вокалістів ім. М. Магомаєва, Трускавець, 11.2018, разом з Олексієм Ветровим і Денисом Каушубою.

6 – Поліна Кордовська лауреат III премії Всеукраїнського

конкурсу студентських наукових робіт з «Музичного мистецтва» та «Культурології», НМАУ імені П. І. Чайковського, Київ, 05.2018.

7 – Маргарита Ушакова і Євгенія Продоус лауреати II премії XIX міжнародного конкурсу імені Марії Юдіної; номінація «Фортепіанний дует», 12–17.01.2018.

8, 11 – Максим Шадько лауреат II премії Second Kyiv International piano competition, Київ, 28.10.2018.

9 – Маргарита Ушакова лауреат III премії XXXIII Міжнародного конкурсу піаністів імені Б. Сметани, Чехія, 2018

10 – Проект «Канікули в університеті».